स्यात्प्रासादोदेवकुलन्तत्तुचैत्यंविनामुखम्॥ १९८ ॥ तृणपूलीतुचञ्चां हारा०
स्याद्यथार्थन्तुयथातथम् । आघातनंवधस्थानङ्काराबन्धनवेश्मनि पर्या०
॥ १९९ ॥ स्कन्धाग्निःस्थूलकाष्ठाग्निस्तृणाग्निस्तुभवेत्समः । इङ्ग
लस्तुकरीषाग्निर्ज्वराग्निस्त्वाधिमन्यवः ॥ २०० ॥ श्वशुरःस्वामिजनकः
साधुधीर्व्वरवत्सला । भङ्गसार्थस्तथाविद्धोहेलावुकोऽश्वविक्रयी ॥ २०१ ॥
गृहवित्तोगृहपतिस्तुम्बीपुष्पंलताम्बुजम् । लोहिकाखरसोनिःस्यान्नि
लिम्पस्त्रिदशःस्मृतः ॥ २०२ ॥ गण्डूपदीभूलतास्यान्मण्डरीघुर्घुरीमता
। स्वच्छट्यङ्गुलिसन्देशोलङ्घनञ्चापतर्प्पणम् ॥ २०३ ॥ गजढक्का
मदाम्नातःशृङ्गारोगजमण्डनं । प्रतिमोरणरङ्कःस्यात्वंटकःकदरःशृ
णिः ॥ २०४ ॥ वीचीजललताभृण्डिःफेणाग्रंबुद्बुदंविदुः । जम्बालोज
लकल्कःस्यादारणिःकुलहण्डकः ॥ २०५ ॥ विनाकृतंविरहितङ्गण्डू
खोमुखपूरणे । काष्ठमल्लश्शवयानङ्कषायस्तूवरोरसः ॥ २०६ ॥
पर्व्वावधिःपरग्रन्थिःपिञ्जोलापत्रकाहला । गोहल्लंछगलङ्गोवि
दपरिघोद्वारकंटकः ॥ २०७ ॥ कर्क्करंचूर्णखण्डेस्यात्कर्कसारङ्करम्भ
कम् । स्पर्द्धायामपिसंहर्षःकठोरंकर्क्करंविदुः ॥ २०८ ॥ वंदींकवरकी
माहुरासन्दीलघुखट्विका । घटराजःस्मृतःकुम्भोगर्ग्गरीकलशिर्म्मता
॥ २०९ ॥ विदुरजन्यमुत्पातंनिर्घातेव्योममुद्गरः । पर्य्यन्तिकागुणभ्रं
शोगाङ्गेष्ठीकटशर्क्करा ॥ २१० ॥ उक्काकुलुक्कगुञ्जास्यात्कुलक्कस्ताल